

J E G Y Z Ó K Ö N Y V
nyilvánosan megtartott tárgyalásról

Felperes: **Társaság a Szabadságjogokért**

Alperes: **Nemzetbiztonsági Hivatal**

A per tárgya: **közérdekű adat kiadása**

A tárgyalás helye: Budapest, V., Markó u. 27. fszt. 14.

A tárgyalás ideje: 2010. január 15. 10 óra

Jelen vannak:

Dr. Kováts Judit
bíró

Felperesért: dr. Baltay Levente ügyvéd

Alperesért: dr. Kardos László ügyvéd

hangfelvétel

A bíróság a folytatólagos tárgyalást 10 órakor megkezdi és megállapítja, hogy a megidézettek megjelentek.

A bíróság észleli, hogy a tárgyalóteremben a sajtó képviselői kép- és hangfelvételt készítenek, megkérdezi a jelenlévőktől, hogy a kép- és hangfelvétel készítéséhez illetve ezek nyilvánosságra hozatalához hozzájárulnak-e. A jelenlévők nem tiltakoznak, ehhez hozzájárulnak.

A bíróság tájékoztatja a megjelenteket a Pp. 118. § (1) bekezdése alapján, hogy a jegyzőkönyvet hangfelvétellel rögzíti, amelyet a tárgyalás napját követő 8 munkanap elteltével a bíróság II. emelet 59. sz. alatt található kezelőirodájában megtekinthetnek, illetőleg illetékbélyeg ellenében átvehetnek.

A bíróság ismerteti a felperes 4. sorszám alatti előkészítő iratát.

Az alperesi képviselő előadja, hogy a felperes beadványát nem kapta meg.

A bíróság ismerteti a beadványt.

A felperesi képviselő előadja, hogy fenntartja az eddigi nyilatkozatait és ítélet hozatalát kéri.

Az alperesi képviselő előadja, hogy a felperes 4. sorszám alatti beadványa tulajdonképpen

összefoglalása a korábban előadottaknak, ehhez képest is az eddigi nyilatkozatait, ellenkérelmében foglaltakat fenntartja és kéri a kereset elutasítását.

A bíróság kérdésére a felperesi képviselő előadja, hogy fenntartja azt a kérelmét, amelyet 4. sorszám alatti beadványában is előterjesztett, előzetes döntéshozatal kezdeményezését kéri a bíróságtól.

Az alperesi képviselő előadja, hogy fenntartja eddigi nyilatkozatait, a felperes ezen kérelmével kapcsolatban nem kíván állást foglalni, döntse el a bíróság.

Kihirdetve a következő

végzés:

A bíróság a felperes előzetes döntéshozatal kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

A bíróság ezt követően tájékoztatja a feleket, hogy a tárgyalást be fogja rekeszteni és megkérdezi kívánnak-e még valamit előadni.

A felek eddigi nyilatkozataikat fenntartják, perköltség igényük nincs egymással szemben.

Ezt követően a bíróság a tárgyalást berekesztette, zártan meghozta majd nyilvánosan kihirdette a külön íven szövegezett és csatolt ítéletet.

A bíróság a tárgyalást 10 óra 30 perckor befejezte.

dr. Kováts Judit s.k.
bíró

Hangfelvétellel egyezően leírta:

Kozák Dorina
2010. január 26.

A kiadmány hitelül:

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság a dr. Baltay Levente ügyvivő által képviselt **Társaság a Szabadságjogokért** (1084 Budapest, Víg u. 28.) felperesnek - a dr. Kardos László ügyvéd (1052 Budapest, Sütő u. 2. félemelet 11/B.) által képviselt **Nemzetbiztonsági Hivatal** (1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11.) alperes ellen **közérdekű adat kiadására kötelezés** iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához, amelyet a Fővárosi Bíróságnál kell 3 példányban írásban benyújtani.

A felek közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan.

INDOKOLÁS:

A felperes a 2009. február 23. napján kelt levelében közérdekű adatigénnyelssel fordult az alpereshez. A felperes kérte az alperest az alábbiak közlésére:

1. 2008. március 15. napja óta hány alkalommal kért az alperes a 2003. évi C. törvény (Eht.) 159/A. § alapján adatszolgáltatást a hírközlési szolgáltatóktól.
2. Készült-e kimutatás arról, hogy az Eht. 159/A. § alapján az alperes kezelésébe került adatok hány alkalommal voltak összefüggésbe hozhatóak a Magyar Köztársaság szuverenitását és alkotmányos rendjét veszélyeztető cselekményekkel, amennyiben készült ilyen kimutatás. Erre vonatkozóan statisztikai adatok állnak-e rendelkezésre és kérték, hogy ezt küldje meg az alperes a felperes szervezete részére.
3. Készült-e kimutatás arról, hogy az Eht. 159. §-a alapján az alperes kezelésébe került adatokról hány alkalommal derült ki, hogy nem voltak összefüggésbe hozhatóak a Magyar Köztársaság szuverenitását és alkotmányos rendjét veszélyeztető cselekményekkel. Amennyiben készült erre vonatkozóan kimutatás, ezzel kapcsolatos statisztikai adatok rendelkezésre állnak, a felperes kérte annak megküldését az alperestől.

Az alperes a felperesi adatigénnyelésre 2009. március 5. napján kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy az Eht. alapján a hírközlési szolgáltatóktól igényelt adatkérés, adatbetekintés és adatszolgáltatás ténye államtitoknak minősül, melynek nyilvánosságra hozatala sértené a Magyar Köztársaság nemzetbiztonsági érdekeit és ezért a felperes levelében foglalt közérdekű adat megismerésére irányuló adatkérésre vonatkozó tájékoztatást megtagadta.

A felperes 2009. április 1. napján előterjesztett keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az alperest a kért adatigénnyel teljesítésére.

A felperes előadta, hogy a 2006/24/EK irányelv - amely a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésének szabályozását tartalmazza - alapvető céljaként határozza meg a terrorizmus és a transznacionális bűnözés elleni harchoz eszközt biztosítását a tagállami hatóságoknak, amely azonban a személyes adatok feletti rendelkezési jog korlátozását jelenti. Az Irányelv 10. cikkében előírja a tagállamoknak, hogy az adatmegőrzés használatáról készítsenek statisztikát, amelynek többek között tartalmaznia kell azon eseteket, amelyekben a nemzeti joggal összhangban illetékes hatóság számára információkat nyújtottak, az adatokat a tagállamok kötelesek megküldeni az Európai Bizottságnak, amely azt az Irányelv értékeléséhez használja. A statisztika készítésének deklarált célja, hogy megvizsgálják, hogy szükséges-e az Európai Unió Alapjogi Chartájában (8. Cikk) és nemzeti alkotmányokban is kiemelt védelmet élvező személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozása. Az Európai Bizottság a statisztikákat nyilvánosan kezeli, az bárki számára megismerhető az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést illető 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján.

A felperes előadta továbbá, hogy a magyar jogalkotó a 10. cikket nem ültette át, azzal, hogy a magyar állam elmulasztotta teljesíteni jogalkotási kötelezettségét, a felperes, mint adatvédelemmel is foglalkozó civil szervezet, elesik annak lehetőségétől, hogy az Irányelv szükségességéről zajló

vitában részt vegyen, hiszen a magyar statisztikai adatok nem ismerhetőek meg. A jelenleg hatályos magyar jog ellentmond az uniós jogszabályoknak, mert az alperes által kezelt statisztikai adatok az információszabadságot legsúlyosabban korlátozó államtitokkörbe esnek (Nbtv. 42.§), ellenben az Unió szintjén ezek az adatok nyilvánosak. Kérdéses, hogy a közösségi jog szabályainak közvetlen alkalmazásával a statisztikai adatok kiadására lehet-e kötelezni a nemzeti hatóságokat, azaz a Rendelet és az Irányelv szabályai tagállami jogalkotási deficit esetében közvetlenül alkalmazhatóak-e a nemzeti hatóságokkal szemben, az uniós és nemzeti jog között olyan fokú ellentmondás van a felperesi álláspont szerint, amelynek feloldására az Európai Bíróság megkeresése szükséges a Pp. 155/A. § alapján.

Az alperes kérte a kereset elutasítását arra hivatkozással, hogy a hírközlési szolgáltatóktól történt adatkérés, adatbetekintés és adatszolgáltatás ténye illetve tartalma államtitoknak minősül, a felperes kérésének megtagadására az alperes részéről a hatályos jogszabályi előírások alapján, jogszerűen került sor. Az alperes hivatkozott arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság hasonló ügyben hozott határozatában elvi érveléssel mutatott rá, hogy az alperes kért és kezelt adatok - minőségük megszűnésétől függetlenül - tartalmuk sajátosságai miatt és mert általuk az alperes nyilvántartási rendszerére is következtetni lehet, állam, illetve szolgálati titkot képeznek, az Avtv. 19. § (3) bekezdése és a Nbtv. 48. § (1) bekezdése nemzetbiztonsági érdekből és mások jogainak védelme érdekében lehetővé teszi az alperes számára az adatközlés megtagadását. Az adatközlési kötelezettség alól kivételt engedő jogszabályok nem zárják ki annak lehetőségét, hogy az adatot igénylő az Avt. 21. § alapján elutasított igényét ebben az esetben is a bíróság előtt érvényesítse. Az adatkezelő magatartását ilyenkor a bíróságnak abból a szempontból kell megítélni, hogy törvényben biztosított jogait rendeltetésszerűen gyakorolta-e.

Az alperes előadta, hogy az Irányelv 10. cikke előírja a tagállamok számára, hogy évente tájékoztassák az Európai Bizottságot a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatban előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó statisztikáról, azonban az irányelv ezen kötelezettséget nem az egyes adatigénylést végző hazai hatóságok számára írja elő, hanem a Magyar Köztársaság részére. Ennek alapján az irányelv átültetéséért felelős szervezetet (IRM), illetve a hazai tagállami statisztika elkészítéséért felelős szervezetet terheli az adott statisztika elkészítése és az Európai Bizottság részére történő továbbítása. A tagállami statisztika elkészítéséért felelős szervezet kijelölése kérdésében 2008. augusztus 7-én egyeztető értekezletet szervezett a Közlekedési, Hírközlési és Energiaügyi Minisztérium, amelyen az alperes is részt vett. A megbeszélésen felelős szervezetek kijelölése tárgyában felmerült többek között az IRM illetve a KSH is, azonban megállapodás ez ügyben nem született. A témában további egyeztetésre azóta sem került sor, így az alperes tudomása szerint a tárgykörben az adatok összesítésére és az Európai Bizottság részére történő továbbításra nincs kijelölt szervezet vagy hatóság. Mivel az alperest, mint adatigénylésre jogosultat a „kijelölt” hatóság ez idáig nem kereste meg statisztika benyújtása kérdésében, ennek alapján az alperest a keresetben megállapított mulasztás nem terheli.

Az alperes továbbá hivatkozott arra, hogy az Nbtv. 42. § (1) bekezdése értelmében az alperes adatkérése, az adatbetekintés és az adatszolgáltatás ténye, illetve ezek tartalma államtitoknak minősül, amelynek megismerésére csupán a minősítő engedélye alapján van lehetőség és álláspontja szerint az alperes által készített statisztikának a tagállami statisztika elkészítéséért felelős hatóság részére történő továbbítására is csupán a minősítő engedélye alapján nyílik lehetőség. Az Eht.

159/A. § szerinti, az alperes által az elektronikus hírközlési szolgáltatóktól kért adatigénylés, azok száma olyan információnak tekinthető, amelynek minősítéséhez, korlátozott körben történő megismerhetőségéhez nemzetbiztonsági érdek fűződik. Ugyancsak nemzetbiztonsági érdek fűződik az adatkérésekre vonatkozó statisztika minősített adatként történő kezeléséhez, hiszen annak nyilvánosságra hozatala - az alperes hány alkalommal igényelt adatot a hírközlési szolgáltatóktól - olykor nagyobb biztonsági kockázati tényezőt rejt magában, mint akár egyetlen adatkérés.

Az alperes utalt arra, hogy abban az esetben, ha a magyar állam kijelöl egy hatóságot a tagállami statisztika elkészítésére, az adott hatóság valamennyi érintett magyar hatóság vagy szerv által végzett adatkérés összesített számát fogja az Európai Bizottság részére megküldeni, s nem az egyes szervezetek (így az alperes) által igényelt adatkérést. Ebben az esetben a nyilvánosság egy olyan összesített adatkérésre vonatkozó halmazz ismerhet meg, amelyben nem lesznek elkülöníthetők az egyes adatkérők adatkéréseinek száma, mértéke. E tekintetben tehát nem sérül a magyar állam nemzetbiztonsági érdeke.

A felperes keresete nem alapos.

Az Alkotmány 2.§ (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A 8.§ (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam első rendű kötelessége.

Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jó hírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a **személyes adatok védelméhez** való jog.

A 61.§ (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a **közérdekű adatokat megismerje**, illetőleg terjessze.

Az 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban Avtv) 1.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a törvény célja annak biztosítása, hogy - ha e törvényben meghatározott jogszabály kivételt nem tesz - személyes adatával mindenki maga rendelkezzen és a közérdekű adatokat mindenki megismerhesse. A törvény hatályáról az 1/A.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az a Magyar Köztársaság területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira vonatkozik, valamint amely közérdekű adatot vagy közérdekből nyilvános adatot tartalmaz.

A 2. § 1. pontja szerint **személyes adat** bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

A 2.§ 4. pontja szerint **közérdekű adat** az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.

A 2. § 5. pontja szerint **közérdekből nyilvános adat** a közérdekű adat fogalma alá nem eső minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.

A 19.§ (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben - így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magán szervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott szervek rendszeresen elektronikusan vagy más módon közzé teszik, továbbá erre irányuló igény esetén a 20.§ rendelkezései szerint hozzáférhetővé teszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb - így különösen a hatáskörükre, illetékességükre, szervezeti felépítésükre, szakmai tevékenységükre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokukban lévő adatfajtákra és a működésükről szóló jogszabályokra, valamint a gazdálkodásukra vonatkozó - adatokat. A tájékoztatás módját, a vonatkozó adatok körét jogszabály is megállapíthatja.

A (3) bekezdés szerint az (1) bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve, ha az adatot **törvény** alapján az arra jogosult szerv **állam- vagy szolgálati titokká nyilvánította**, illetve ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá, ha közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot - az adatfajták meghatározásával - törvény a) honvédelmi, b) nemzetbiztonsági, c) bűnüldözési vagy bűnmegelőzési, d) központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből, e) külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra, f) bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel korlátozza.

Az Avtv. 20.§ (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerésére bárki - szóban, írásban vagy elektronikus úton - igényt nyújthat be. A (2) bekezdés szerint a közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget. A (4) bekezdés szerint ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolatokon meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni. A (6) bekezdés szerint az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival együtt 8 napon belül írásban vagy - amennyiben az igényben elektronikus levelezési címét közölte - elektronikus úton értesíteni kell az igénylőt. A 21.§ (1) bekezdése szerint ha a közérdekű adatra vonatkozó igényt nem teljesítik, az igénylő a bírósághoz fordulhat. A (2) bekezdés szerint a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani. A (3) bekezdés szerint a pert a megtagadás közlésétől, illetve ennek elmaradása esetén a 20.§ (2) bekezdésében meghatározott határidő eredménytelen elteltétől számított 30 napon belül az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért felvilágosítást megtagadta. A (7) bekezdés alapján amennyiben a bíróság a kérelemnek helyt ad, határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat közlésére kötelezi.

A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatások keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács **2006/24/EK irányelve**

preambulumának (9) bekezdése rögzíti: az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye) 8. cikke szerint mindenkit megillet a magánéletének és levelezésének tiszteletben tartásához való jog. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, valamint mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges. Mivel az adatmegőrzés több tagállamban is igen hasznos és hatékony nyomozati eszköznek bizonyult a bűnüldözés területén, különösen a szervezett bűnözés és a terrorizmus felderítése tekintetében szükség van arra, hogy a megőrzött adatokhoz a bűnüldöző szervek ezen irányelvben megállapított feltételek mellett korlátozott időtartamban hozzáférjenek. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikkével összhangban álló adatok megőrzését szabályozó jogi eszköz elfogadása ezért egy szükséges intézkedés. A (17) bekezdés szerint lényeges, hogy a tagállamok megfelelő jogszabályi intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy az ezen irányelv alapján megőrzött adatokhoz csak az illetékes nemzeti hatóságok férhessenek hozzá a nemzeti jogszabályokkal összhangban az érintett személyek alapvető jogainak teljes tiszteletben tartása mellett. A (25) bekezdés szerint ezen irányelv nem sértheti a tagállamok azon jogát, hogy az általuk meghatározott nemzeti hatóságok adathozzáférési és adatfelhasználási jogáról jogszabályt fogadjanak el.

Az irányelv **Statisztika** című 10. cikke (1) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatban előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó statisztikát évente eljuttassák a bizottság számára. Ezen statisztika a következőket tartalmazza:

- azon esetek, amelyekben az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban az illetékes hatóságok számára információkat nyújtottak.
- az adat megőrzésének időpontja és azon időpont között eltelt idő, amikor az illetékes hatóság az adatok továbbítását kérte.
- azon esetek, amelyekben az adatok iránti kérelmeket nem tudták teljesíteni.

A (2) bekezdés szerint e statisztika nem tartalmazhat személyes adatokat.

Az elektronikus hírközlésről szóló **2003. évi C.** törvénynek az elektronikus hírközléssel kapcsolatos állami feladatok című második fejezete 159/A. § (1) bekezdése szerint az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltatás szolgáltatója - az adatkérésre külön törvény szerint jogosult nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság, valamint nemzetbiztonsági szolgálat törvényben meghatározott feladatai ellátásának biztosítása céljából a kérelmükre történő adatszolgáltatás érdekében - megőrzi az elektronikus és hírközlési szolgáltatás előfizető illetve felhasználó által igénybevételevel kapcsolatos, az érintett elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtásával összefüggésben a szolgáltató által előállított vagy kezelt, a jogszabályban meghatározott adatokat a jogszabályban meghatározott ideig. E törvény a fenti irányelvben szabályozott statisztikai adatszolgáltatással kapcsolatban rendelkezést nem tartalmaz.

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 42. § (1) bekezdése szerint a nemzetbiztonsági szolgálatok adatkérése, adatbetekintése és adatszolgáltatása, a jelzések elhelyezésének ténye, illetve mindezek tartalma államtitoknak minősül.

A 2006/24/EK irányelv 10. cikkének értelmezésével kapcsolatban a felperes és az alperes között

vita nem merült fel és annak tartalma egyértelmű, nem vitatott az sem, hogy az Irányelv 10. cikke szerint készítendő **statisztika** közérdekű adat.

Az alperes azt adta elő, hogy ezt a statisztikát a Magyar Államnak kell elkészítenie, illetve jogszabályi felhatalmazás alapján erre hatáskörrel rendelkező szervének. Erre vonatkozóan azonban döntés a mai napig nem született, így ezen statisztika nem áll rendelkezésre. Az alperes azt nem vitatta, hogy ezen statisztika alapjául szolgáló általa szolgáltatandó adatok az alperesnek rendelkezésére állnak, azonban az alperesre vonatkozó fent idézett jogszabályok értelmében azok államtitoknak minősülnek és egyébként sem azonosak az irányelv szerinti statisztikai adatokkal.

Az a felperesi álláspont, mely szerint az alperestől kért adatok olyan közérdekű adatok, melyekkel kapcsolatban az Avtv. 19. § (3) bekezdésében írt korlátozás, az alperes által hivatkozott 1995. évi CXXV. törvény 42. § (1) bekezdés nem alkalmazható azért, mert a 2006/24/EK irányelvben meghatározott statisztikai adatok az irányelv helyes és nem vitatott értelmezése szerint közérdekű adatnak tekintendők, téves: az alperes helyes hivatkozott arra, hogy nem ugyanazon adatokról van szó és nem lehet figyelmen kívül hagyni az alperesre kötelezően alkalmazandó hatályos nemzeti jogszabályokat - ahogyan erre maga a hivatkozott irányelv is utal.

Mivel a fentiek szerint az alperes a kért adatigénylés teljesítését jogszerűen tagadta meg, a felperes keresete nem alapos, ezért a bíróság azt elutasította.

A felperes indítványozta az európai bíróság előtti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, az Irányelv értelmezése céljából. A bíróság a felperes kérelmét elutasította.

A Pp. 155/A. § (1) bekezdése szerint a bíróság az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárását az Európai Közösséget létrehozó szerződésben foglalt szabályok szerint kezdeményezheti.

Az Európai Közösségek létrehozásáról szóló 1957. március 25-én aláírt szerződés (EK-Szerződés) 234. cikke szerint a közösségi bíróság a szerződés értelmezésére a közösség intézményei és az Európai Központi Bank aktusai érvényességének megállapítására valamint értelmezésére, a tanács által létrehozott testületek alapszabályainak értelmezésére rendelkezik hatáskörrel, ez utóbbi esetben akkor, ha azt az alapszabály előírja. E cikk tartalmazza továbbá azt is, hogy az előzetes döntéshozatal kezdeményezésének az említett értelmezési illetve érvényességi kérdések felmerülése mellett további feltétele, hogy a nemzeti bíróság az általa hozandó ítélethez a közösségi bíróság előzetes döntéshozatalát szükségesnek tartsa. Az EK- Szerződés 234. cikkéből következik az is, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásnak nem tárgya a nemzeti jog értelmezése, hatálya, alkalmazhatósága, vagy a nemzeti jog összeegyeztethetősége a közösségi joggal. Az Európai Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a tagállamok nemzeti jogának értelmezésére.

Az eljárás során a felperes által hivatkozott irányelv értelmezése nem volt vitatott, és az a bíróság számára is egyértelmű, ezért a Pp. 155/A. szerinti előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének nem állnak fenn a feltételei.

A peres feleknek perköltség iránti igényük nem volt, ezért a bíróságnak erről döntenie nem kellett.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint a személyes

adatok védelmével, illetve a közérdekű adatok nyilvánosságával összefüggésben indított per a felek személyétől függetlenül tárgyánál fogva illetékmentes, feljegyzett illeték nem volt, ezért a bíróságnak az eljárási illeték viseléséről rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2010. január 15.

dr. Kováts Judit sk.
bíró

A kiadmány hitelül.

